

V. GECAN, *U krčmi*. Beograd, Muzej savremene umetnosti

svladao je tehniku slikanja na staklu. Nakon restauriranja srednjovj. vitraja izveo je nekoliko djela te vrste u Zagrebu (*Život drvoseče*, 1923/24), potom u Americi. Tamo je slikao portrete i pejzaže, svjetlije palete i sočnijeg poteza, donekle pod utjecajem modernoga francuskoga slikarstva. Od povratka u domovinu do sredine pedesetih godina, kada zbog bolesti prestaje slikati, razrađuje vlastite zasade, no općenito je bliži kolorističkomu intimizmu negoli ranijim ekspresionističkim težnjama (*Karanfili*, 1933; *Uglješa*, 1942). Bavio se grafikom, ilustracijom i karikaturom. Samostalno je izlagao u New Yorku (1926, 1930, 1931 — s D'Agostinom), Karlovcu (1933), Crikvenici (1934) i Zagrebu (1932, 1939 — s F. Šimunovićem, 1954, 1964, 1968). Retrospektivna izložba priređena mu je 1972. u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu.

LIT.: M. Nehajev, Jedno novo ime, Jutarnji list, 24. IX. 1921. — A. B. Šimić, Izložba Vilka Gecana, Savremenik, 1921, 2. — M. Marjanović, Naši umjetnici u Americi, Vijenac, 1927, 3–4. — I. Hergešić, Vilko Gecan, HR, 1932, 10. — J. Draganić, Izložba Vilka Gecana, Novosti, 1932, 278. — J. Ladović, Vilko Gecan, Zagreb 1961. — V. Maleković, Jubilej jednog slikarstva, Vjesnik, 14. VII. 1964. — T. Maroević, Gecanova prisutnost, Telegram, 5.

VII. 1968. — V. i J. Ladović, Vilko Gecan (katalog), Zagreb 1972. — V. Maleković, Ekspresionizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1980. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, Zagreb 1987, str. 233–235.

D. Hé.

GEIGERFELD (Geiger, Geigen Felder), Hans Georg, slikar (Novo Mesto, ? — ?, 1681). Monogramom H. G. G. potpisao je oko 1641. tri drvena oltara i oltarne slike dvorske kapele na Ortneku kraj Velikih Lašča, a 1644. osam oltarnih slika za Viher iznad Šentruperta u Dolenjskoj. God. 1659. sklopio je ugovor o pozlaćivanju kipova i slikanju sjedala, propovjedaonice i orgulja u crkvi Sv. Katarine u Zagrebu. Na temelju značajki njegovih slika u Sloveniji pripisane su mu i slike na oltarima Sv. Dionizija (1675), Sv. Barbare (1675) i Sv. Apolonije (1675) u istoj crkvi, slika Sv. Mihaela u Vugrovcu i slike Sv. Valentina (1677) i Sv. Leonarda u Klanjcu. Njegove se slike odlikuju snažnim, gotovo kiparskim osjećajem za oblik i imaju istaknuto mjesto na prijelazu manirističkoga u barokno razdoblje.

LIT.: Z. Herkov, Građa za povijest umjetnosti, Bulletin JAZU, 1962, 1 i 2; Umetnost XVII stoljeća na Slovenskem (katalog), Ljubljana 1968. — M. Repanić-Braun, Hans Georg Geigerfeld u Hrvatskoj, Peristil, 1990, 33.

L. D.